

»VIDEL SEM NOVO NEBO IN NOVO ZEMLJO« (Raz.2,1)

Kako si želim, tako kot apostol Janez reči, »Vidim novo nebo in novo zemljo«. Celotno stvarstvo nosi v sebi pečat Stvarnika, odtis njegovega prsta, zakaj ga ne bi ponovno preustvaril? Kdaj boš končal vso negotovost in tesnobo v svetu? In v samotni tišini cerkve, tam pred tabernakljem sem slišal tvoj šepet, ki mi je rekel znane besede: »Glej vse delam novo.« (Raz. 21.1) Odgovoril sem Mu: »Ali misliš, da bo to dovolj? Ali naj s temi besedami tolažim tvoje ljudstvo?« Premolk. Nič nisem več slišal. Samo še tišina. Sedaj sem na vrsti, da se sam poglobim v pomen teh besed. Kristus bo ob koncu časov, ob poslednji sodbi res prenovil celotno stvarstvo. Vsi mrtvi bodo vstali, pravični v večno življe-

nje, krivični pa v večno pogubljenje. Vse to naj bi veroval, v to naj bi upal. A kaj ko sem tako neučakan. Včasih si mislim, da je ravno to upanje pretežko breme zame. Rajši se tolažim s tostranskimi rečmi, z upanji na boljši jutri, ki nam ga dajejo znanost, politika, ekonomija. To so osnovni stebri sodobnega materializma. Skušajo me zavesti, da je le v njih in po njih možnost spremembe in upanja na novo zemljo. Nebo tukaj ni pomembno. A kaj ko nam materializem ne more odgovoriti na temeljno vprašanje »Ali je s smrtjo res vsega konec?« Materialist se temu vprašanju izogiba, ker po eni strani na glas poda odgovor »Jasno, da je!« A dvomim, da sam sebi verjame, ker si globoko v sebi ne

želi, da bi bilo konec, da bi ostal samo en nepomemben kupček pepela. A kaj mu drugega ostane, da se na koncu drži vsaj tega kupa pepela, ali pa le nemo zre v jamo na pokopališču. A naj bo materializem še takšen nezprosena dejavnik v naših življenjih, še vedno velja obljuba našega Gospoda »Glej vse delam novo!«. To obljubo ne bo mogel nihče preklicati, saj nosi zagotovilo Boga. Lahko nas vse strašijo vsi trije jezdec apokalipse: kuga, lakota (socialna nepravilnost), in vojna. A bolj kot teh treh jezdecov naj bi se bali zadnjega, četrtega jezdeca, ki je smrt. Pa to ni telesna smrt, ampak smrt duha, druga smrt, še bolj strašna

smrt. To je smrt vsega Božjega v nas, to je zatekanje v laž, da je človek absolutni gospodar vsega, oziroma da mu je dovoljeno vse. Celotno odločanje o življenju in smrti najranjivejših med nami, pa naj bo to nerojeni ali pa težko bolni človek. A svoj pogled v mesecu novembru toliko bolj odpiram proti večnosti. Proti novemu in boljšemu. In s to vero, polno življenja, polno Kristusa, bom lahko trdno upal v polno doživetje novega. Kličem: »Pridi! Pridi moj zveličar, nikar ne odlašaj!« Ter s križa ponovno slišim jasen odgovor: »Glej, vse delam novo.«

Tadej Ložar, kaplan

NAGOVOR NADŠKOFA STANISLAVA ZORETA PRI SVETI MAŠI OB ZAČETKU ŠKOFOVSKE SINODE V LJUBLJANSKI NADŠKOFIJI

17.10.2021 LJUBLJANA ŠKOFIJA LJUBLJANA, ŠKOFOVSKA SINODA

Spoštovani gospodje škofje, dragi bratje arhidiaconi, dekani in vsi dragi bratje duhovniki, dragi diakoni in bogoslovci, spoštovane redovnice in redovniki, dragi predstavniki različnih skupin in skupnosti, ki delujete v naši nadškofiji, dragi bratje in sestre.

Ob začetku škofijskega dela triletnega sinodalnega dogajanja, ki bo vrhunec doživelo na zasedanju škofovske sinode oktobra 2023 v Rimu, vas vse pozdravljam v naši stolni cerkvi. V njej smo se zbrali kot naša krajevna Cerkev, kot občestvo, ki si v tem času in v okoliščinah, kakršnim smo pričča, prizadeva živeti evangelij Jezusa

Kristusa, slediti svojemu Učitelju in zanj pričevati povsod, kjer srečujemo brate in sestre, pa naj bodo verni ali neverni, iskalci resnice ali nasprotniki Cerkve – vsi potrebujemo Kristusovo luč in vsi smo žejni Božje ljubezni.

Ko je papež Frančišek v soboto, 9. oktobra 2021, nagovoril zbrane na odprtju sinode v sinodalni dvorani v Va-

tikanu, jim je dejal: »To sinodo živimo v duhu molitve, s katero se je Jezus obrnil na Očeta za svoje: ‚Da bi bili vsi eno‘ (Jn 17,21). K temu smo poklicani: k enosti, k občestvu, k bratstvu, ki izhaja iz tega, da čutimo, da nas objema edina Božja ljubezen. Vsi, brez razlik, in posebej mi pastirji, moramo, kakor je zapisal sveti Ciprijan ‚ohranjati in trdno zagovarjati to enost, zlasti mi škofje, ki vodimo Cerkev, da bi pokazali, da je tudi škofovstvo eno samo in nedeljeno‘ (*De Ecclesiae Catholicae Unitate*, 5). V edinem Božjem ljudstvu zato hodimo skupaj, da bi imeli izkušnjo Cerkve, ki prejema in živi dar enosti in se odpira glasu Duha.«

Ko govorimo o sinodi, nas posebej nagovarjajo nekatere besede. Naj-

prej je to sam osnovni pomen besede »sinoda«, ki pomeni skupna pot, hoditi skupaj. Po besedah podtajnika Oddelka za migrante in begunce pri Dikasteriju v službi celostnega človeškega razvoja Michaela Czernyja je »sinodalnost temeljna poteza istovetnosti Cerkve ... je pot, ki jo Bog pričakuje od Cerkve tretjega tisočletja.« Papež Frančišek pa je v okrožnici Vesselje evangelija sinodalnost opredelil kot »nujni pogoj, da bi mogli Cerkvi dati prenovljen misijonarski polet.«

Da bi mogli v resnici hoditi skupaj in bi tako postajali vedno bolj ena sama Cerkev, eno samo Božje ljudstvo, je potrebno, da v središče postavimo poslušanje: poslušanje Božjega ljudstva, poslušanje pastir-

jev, poslušanje rimskega škofa. Samo tako se bo sinodalni način lahko začel in samo tako je »kolegialnost v službi sinodalnosti« (kardinal Czerny).

Sinoda 21-23 Za sinodalno Cerkev

Ker živimo v času parlamentarizma, v katerem vedno znova stopa v ospredje demokracija kot eden najpomembnejših gradnikov svobode in dostojanstva posameznika, nas to lahko zavede, da bomo tudi sinodalno pot začeli razumevati v tem duhu. V tem primeru bi se naša razmišljanja in srečanja spremenila v analize stanja, izmenjavo idej, v iskanje in predlaganje rešitev. Vse to bi se dogajalo na zgolj človeški ravni. Začeli bi načrtovati in zagovarjati to, kar nam je všeč, ne glede na to, ali je to v skladu z naukom Cerkve ali ne.

Zato papež Frančišek v nagovoru ob začetku sinode opozarja, da naša sinodalna prizadevanja ne smejo zapasti intelektualizmu, abstraktnosti, ko bi šla stvarnost v eno smer, naša razmišljanja pa v drugo ... kjer ostajamo površinski in posvetni ter na koncu zapademo v običajne nerodovitne in strankarske opredelitve ter se odmaknemo od stvarnosti svetega Božjega ljudstva, od konkretnega življenja skupnosti« (papež, začetek sinode).

Dragi bratje in sestre, kako bomo stopili na to sinodalno pot? Kot je bilo rečeno, bomo najprej poslušali. Vendar nas poslušanje ne sme oviti v varnost skupine, v kateri se dobro počutimo. To bi bilo zgolj poslušanje že znanega. Sinodalno poslušanje nas mora odpreti navzven. Najprej moramo začeti poslušati Boga, saj smo njegovo ljudstvo. Kristusova Cerkev smo. On je naš pastir in mi smo njegovi. Zato morajo biti naša ušesa in srca naravnana najprej na Božjo besedo, ki nam jo sinodalni dokumenti predlagajo v branje in poslušanje. Poslušanje Božje besede mora postati molitev; ne toliko molitev, v katerem mi Bogu pripovedujemo svoje želje, kot je bilo rečeno zgoraj, ampak molitev, v kateri srce odpremo Bogu in njegovi ljubezni. V molitvi si moramo z vso resnostjo postaviti vprašanje: Kaj Bog želi za nas, za svojo Cerkev, ki živi v naši škofiji, v naši župniji, v moji družini? »H katerim korakom nas vodi Sveti Duh, da bi v skupni hoji na sinodalni poti rasli? (Pripravljalni dokument, 26).

Iz te odprtosti za Boga in njegovo voljo se bomo odprli drug drugemu v pripravljenosti slišati, kaj po tebi Duh govori naši Cerkvi. Pri tem smo povabljeni, da govorimo svobodno in spoštljivo. Odpovedati se moramo všečnim besedam in prizadevanjem

za doseganje ciljev, ki bi bili meni všeč. Kar povem, povem iz poslušanja Božje besede in iz molitve, in kar pove drugi, poslušam ravno tako iz Božje besede in molitve. Drug drugemu bomo razodevali, kaj v Duhu spoznavamo kot pot, po kateri moramo hoditi, da bi postajali vedno bolj Kristusovi, vedno bolj njegova Cerkev. Prav zato bomo ves čas sinode posamezno in skupaj molili molitev k Svetemu Duhu za sinodo.

To bo tudi pot, na kateri se bomo neprestano učili. Na sinodalno pot ne stopamo z vnaprej izdelanimi rešitvami. To bi pomenilo v samem izhodišču zgrešiti ne samo cilj, ampak tudi pot.

Naj to razmišljanje zaključim z mislijo p. Yvesa Congarja: »Ni potrebno narediti *druge* Cerkve, potrebno je narediti Cerkev, ki bo *drugačna*.« In kako si sam predstavljam Cerkev, ki bo drugačna? Tako, da bo vsak, ko bo slišal besedo Cerkev, pomislil nase in ne na nekaj zunaj sebe. Ko bomo mi vsi postali Cerkev. Ko bo vsak samega sebe doživljal kot živega in dejavnega, kot nenadomestljivega člana skrivnostnega Kristusovega telesa, ki živi v naših družinah, župnijah, škofijah in v vesoljni Cerkvi.

Zato smo imeli na začetku današnje slovesnosti blagoslov vode in smo se pokropili z njo. Da bi se zavedali svojega krsta in s tem svoje vključenosti v občestvo Cerkve. Zato bomo sedaj tudi vsi skupaj na slovesen način izpovedali vero. Bodimo vsi skupaj dejavni člani Cerkve. Vsak s svojimi zmožnostmi in s svojimi talenti.

Mariji, ki je v uri Jezusovega poveličanja stala pod križem, Mariji, ki je skupaj z apostoli molila za prihod Svetega Duha, izročam tudi našo sinodalno pot. Kot Mati Cerkve naj nam pomaga, da bomo vedno bolj postajali Cerkev, občestvo verujočih v Kristusa, ki živi evangelij in ga razodeva svetu. Amen.

*Msgr. Stanislav Zore,
ljubljski nadškof metropolit*

LETO SVETEGA JOŽEFA

Speči Jožef, ki skrbi za Cerkev

Papež Frančišek ob raznih priložnostih izrazi svojo veliko pobožnost do ženina Device Marije. Na srečanju z družinami med svojim obiskom Manile leta 2015 je z zbranimi podelil »nekaj zelo osebnega« ter jim zaupal o svojem zaupanju v posredniško moč Jezusovega skrbnika, o občudovanju njegove vloge in stila, ki ju je vedno utelešal. »Zelo imam rad sv. Jožefa, ker je močan in molčeč človek. Na svoji mizi imam skulpturo sv. Jožefa, kako spi. In ko imam kakšen problem ali težavo, to napišem na kos papirja in položim pod kip sv. Jožefa, da bi on o tem lahko sanjal. Ta gesta pomeni: moli za ta problem.«

(Vir: Vatican News – slovenska redakcija)

OBVESTILO ŽUPNIJSKE KARITAS

Letos bomo izdelovali adventne venčke. Začnemo zvečer 24. 11. 2021 po sv. maši in nadaljujemo v četrtek, 25. 11. 2021 ob 18. uri v prostoru na dvorišču. Zaradi koronavirusa moramo upoštevati Pogoje PCT, razkuževati roke, nositi masko in biti v razdalji najmanj 1,5 m. Adventni venčki bodo na voljo na prvo adventno ne-

deljo, 28. 11. 2021 po obeh sv. mašah (ob 8. in 10.). **Priporočen dar 10 EUR.** Prav tako bodo na voljo tudi voščilnice za božične in novoletne praznike. **Priporočen dar 1 EUR.** Iskren Bog plačaj vsem prostovoljcem, ki bodo pomagali pri pripravi in izdelavi adventnih venčkov in voščilnic in vsem, ki boste s temi venčki polepšali svoje

domove ter s svojimi darovi pripomogli k lajšanju stisk ljudem.

Župnijska karitas Ig

SEMINAR KARITAS 2021

V mesecu oktobru 2021 smo se sodelavci naše Župnijske karitas udeležili seminarja Karitas 2021 z naslovom: »SRCE, KI SPREJEMA« v Veržetu. Seminar je organizirala Slovenska karitas. Seminar smo pričeli s sveto mašo v Župnijski cerkvi sv. Mihaela v Veržetu, ki jo je za vse prostovoljce Karitas daroval murskosoboški škof msgr. dr. Peter Štumpf. Po sveti maši smo poslušali predavanje dr. Romana Globokarja: Okrožnica papeža Frančiška: Vsi bratje, v kateri lahko najdemo tudi veliko spodbud za naše karitativno delo. Drugi dan seminarja smo pričeli z jutranjo sveto mašo, ki jo je prav tako v Župnijski cerkvi sv. Mihaela daroval župnik Jože Hozjan. Sledile so okrogle mize, na kateri so različni gostje spregovorili o vključevanju in sprejemanju revnih, gradnji in vzpostavljanju odnosa, zagotavljanju potrebe vsakega človeka po sprejetosti, domu, socialni vključenosti. Predstavljeni pa so bili tudi različni primeri dobrih praks sprejemanja ljudi, še posebej tistih, ki potrebujejo več pomoči. Sledila je še delavnica z naslovom: Sprejemanje starejših s poudarkom na epidemiji. Vsi udeleženci smo bili zelo veseli, da smo se lahko ponovno

srečali ter izmenjali svoje izkušnje pri našem karitativnem delu. Hvaležni smo Slovenski karitas, da nas je še bolj povezala med seboj.

Ana Podržaj, tajnica ŽK

IZOBRAŽEVALNI VEČER ZA SODELAVCE ŽUPNIJSKIH KARITAS

Škofijska karitas Ljubljana je organizirala izobraževanje sodelavcev Župnijskih karitas v sodelovanju z Eko skladom. Sodelavci Eko sklada so nam predstavili ukrepe za zmanjševanje energetske revščine občanov, ki so na voljo za socialno šibke občane. Eden izmed pogojev za pomoč je, da je vlagatelj na dan vložitve vloge prejemnik DSP (denarne socialne pomoči) in/ali VD (varstvenega dodatka). Več informacij lahko vlagatelji za pomoč dobijo pri Župnijski karitas Ig v času informacij, ki so vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v župnišču.

Ana Podržaj, tajnica ŽK

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Ob pogrebu pokojne Tončke Cankar z Iga so svoj dar namenili za potrebe Župnijske karitas Ig: Slavko Župpec z družino, Ljubljanska c. 78, Ig in Sabina Rautek, Ig. Iskren Bog plačaj.

Zahvaljujemo se tudi vsem dobrotnikom, ki pomagata lajšati stiske ljudem.

Bog plačaj.

ŽUPNIJSKA KARITAS IG ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE KARITAS IG,
na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski:
SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

Župnijska karitas Ig

ŽUPNIJAV ZADNJEM MESECU

V prejšnjih objavah smo izpustili naslednje: Ob pogrebu Franca Mavca so za svete maši darovali Gregor Virant z družino in Marjan Virant z družino.

V zadnjem mesecu smo se poslovili od Ane Župec, rojene Kotar, rojene 23.5.1945, ki je bivala v lški Loki 47. Namesto cvetja na grob so darovali za svete maše, za sveče v cerkvi, za cerkev in v dober namen: Gržina Smole, Kot 15, sosedje Švigljevi, Alojz Uršič z družino, družina Toneta Uršiča, Marjan Župec z družino, lška Loka 48, družina Modic iz lške Loke, Reginovi iz lške Loke, Skol iz Blata, Grmekovi z Rakitne.

Poslovil smo se od dolgoletne gospodinje v župnišču na Igu, gospe

(Antonije) Tončke Cankar, rojene 24.6.1939 na Igu, ki je bivala na Zabrvi 23, na Igu. Gospe smo hvaležni za njeno več kot 20 letno služenje v župniji. Ob tem so namesto cvetja na grob darovali za svete maše, za Karitas, v dober namen in za cerkev: sestra Marija, Franci Orhini z družino, družina Bevc, družina Božnar, Slavko Župec z družino, Ljubljanska 78, Ig, Sabina Rautek, Roman in Marija Smole, Križmanovi iz Staj, Janez Orhini z družino, Igor Kovačič, cerkveni pevci, družina Cirila Podržaja, Štrukljevi iz Staj, Mira Gantar, Milena Pečjak in družina Bučar, Robi in Bernardka Selan, Martina in Polona Cankar, Martin Pozdrec.

SPOROČILA NAŠIH NEKDANJH DUHOVNIKOV OB SMRTI GOSPE TONČKE CANKAR

Nagovor ob pogrebu

+Tončke Cankar – Ig, 23.10.2021

»Zahvaljujem se ti, Gospod, moj Bog, z vsem svojim srcem, tvoje ime častim na veke, zakaj velika je tvoja dobrotà na veke.«

To je psalm 86, 12-13a, s katerim se sv. pisatelj Stare zaveze zahvaljuje Bogu za njegovo naklonjenost.

Tudi mi se danes Bogu zahvaljujemo, da je Tončko Cankar poklical v življenje in jo obdaril s posebnimi darovi, ji namenil posebno poslanstvo, najprej kot delavki pri Dnevniku, kjer si je s svojim pridnim delom prislužila zasluženò pokojnino, skrb za domačo hišo ter za svojo starejšo sestro Mimi in končno za služenje duhovnikom v

župnišču. Ni imela svoje družine, imela pa je veliko srce za širšo družino, za župnijo in duhovnike, ki so lahko zaradi njene skrbi za hrano nemoteno skrbeli za člane te široke družine: za konce, otroke in mladino, za njihove družine, za ostarele in bolne, za potrebne tudi materialne pomoči. Mladi, ki so se zbirali na župnijskem dvorišču, je niso nikoli motili, tudi animatorji ne, ki so skrbeli za oratorijance ali skavte in so se velikokrat vrteli tudi po kuhinji. Bila je prijazna do njih in vesela, da se dela in skrbi za vzgojo mladih v krščanskih vrednotah. Kuhala je tudi za restavratorje cerkva, za misijonarje. Prav vsak človek je bil dobrodošel na kosilo, četudi je prišel nenapovedan.

Pri tem njenem delu pa ji je pomagala gospa Tinka Golob. Veliko starejša od Tončke, pa še vedno mladostno razpoložena. Njen priimek najlepše ponazarja njeno vlogo. Kar je Tončka potrebovala, je Tinka poletela kot golob in ji prinesla, Skrbela je tudi za urejenost župnišča in tudi cerkev, za rože na oknu župnišča, za vrt. Tončka je kuhala v župnišču kosilo, Tinka pa na Tončkinem domu tudi za gospo Mimi. Bili sta kot čudovit glasbeni duet. Lepo je poslušati duet, ki se prepleta med seboj, včasih tudi s kakšno disonanco, ki se pa potem razvije še v lepšo melodijo. Draga Tinka, Bog naj Vam bogato povrne Vašo skrb za Tončko pa tudi za nas duhovnike.

Omenim naj še gospo Sabino Rautek, ki je skrbela za cerkveno in tudi naše perilo. Ko so stroji prali in tam ni bila potrebna njena navzočnost, je odšla v kuhinjo, se tam usedla in so včasih skupaj spile kavo. Bil je že trio, ki je zopet pel svojo melodijo medsebojne povezanosti in veselega služjenja. Kako lepo jih je bilo videti skupaj. Bog plačaj tudi Vam, gospa Sabina.

Iz katerega vira so vse te dobre gospe črpale moč za svoje služjenje. Iz zaupanja v Boga, ki so ga izžarevale v svojem življenju. Kljub raznim življenjskim preizkušnjam, boleznim in tudi kdaj kakšnemu nerazumevanju so bile in bodo ostale priče evangelija, priče veselega Jezusovega oznanila. Tako je s svojim življenjem pokojna Tončka oznanjala Jezusa Kristusa. Tončka se je zavedala besed apostola Jakoba, ki je rekel, da je vera brez del mrtva. Gotovo bo njeno življenje in obeh sodelavk obrodilo veliko dobrih sadov.

Smo v cerkvi od mrtvih vstalega Gospoda. V senci te cerkve bo počivalo telo Tončke skupaj z njenima staršema. Trdno je upala v besede Tistega, ki je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl« (Jn 11, 25-26). Pa tudi misel, da nam je nebeški Oče v svoji hiši pripravil lepo bivališče, ki ga moramo zasesti. Upamo, da je pokojna Tončka že zasedla ta svoj prostor.

Kdor veruje, kdor zaupa v Boga in se v svojem življenju trudi živeti po njegovem nauku, temu je Bog naklonjen. Res, velika je Gospodova dobrota do njemu zvestih. In pokojna Tončka mu je ostala zvesta do smrti. Zato se Bogu zahvaljujemo za njeno življenje in za njegovo dobroto, s katero jo je spremljal.

V tej sveti maši se resnično zahvalimo Bogu za njegovo dobroto in milost, s katero je obdaril pokojno Tončko v njenem zemeljskem življenju.

Pokojni Tončki želimo, naj se pri dobrem Bogu spočije od svojega truda, sestri Mimi, Tinki in vsem, ki smo bili deležni njenega dela, Franciju Orhiniju in njegovi ženi ter drugim sordnikom izrekam iskreno sočutje.

Jože Pozdrec SDB

Iz srca Vam hvala za sporočilo, da je ne vrata Očetove hiše potrkala naša predraga gospa Tončka. Res

nam je bila kot krušna mama – mo-
dra, gostoljubna, globoko verna in z
nami potrpežljiva. Nikdar ji ne bom
mogel biti dovolj hvaležen, da nas je
salezijanske duhovnike takrat, v pre-
čudovitih izžanskih časih, tako močno
razumela in občutila našo stisko v go-
spodinjstvu. Nekaj obljubljenih me-
secev pomoči je tako v njenem slu-
ženju prešlo v mnoga leta. To zmore
srce, ki ne šteje in ne računa, temveč
samo daje – Bogu in njegovim služab-
nikom, duhovnikom. Dobri Bog naj ji
v večnosti tega ne spregleda, temveč
ji to spremeni v blaženo gledanje nje-
govega Presvetega Obličja.

V soboto, na dan njenega pogre-
ba, imam na Hrvaškem romarski
shod. Ne bom mogel priti na pogreb
gospe Tončke, čeprav bi to zelo rad.
Zanjo bom iz velike hvaležnosti za
njeno srčno dobroto daroval sveto
mašo v ponedeljek, 25. oktobra.

Vsekakor pa se je bom z veliko
hvaležnostjo in spoštovanjem spo-
minjal v molitvi, predvsem pri vsako-
dnevnem rožnem vencu.

Gospod župnik
Janez, prosim vas,
če lahko na pogre-
bu opravičite mojo
odsotnost in v mo-
jem imenu izrazite
sožalje gospe Tinki
in vsem, ki so bili
gospo Tončki blizu.

+Peter Štumpf, soboški škof

Vem, da Tončka ne potrebuje ka-
kšne posebne molitve, bolj mi njeno
priprošnjo, pa vseeno se je bom spo-
mnil pri maši in izrazi to tudi sestri in
Tinki. Hvala.

Janez Vodičar SDB

Janez, hvala lepa za obvestilo o
smrti Tončke Cankar. Zgodila se mi
je ena neprijetna stvar, da nisem mogel
voziti avta zaradi bolezni in sem
moral ostati doma. Naj velja spomin
nanjo pri maši in molitvi.

Janez Žerovnik SDB

Pred nami je adventni čas, ki vabi
k pričakovanju novega rojstva in pri-
hoda Boga med nas. Janez Krstnik je
klical k spreobrnjenju. Janez Zlatou-
sti je zapisal pet poti spreobrnjenja
takole.

Obstaja pet poti spreobrnjenja:

- prva je obsodba lastnih grehov,
- druga, da odpuščamo krivdo
svojemu bližnjemu,
- tretja obstoji v molitvi,
- četrta v miloščini in
- peta v ponižnosti.

Nikjer ne postopaj v brezdeltu,
ampak vsak dan stopaj po vseh teh
poteh. (sv. Janez Zlatousti)

PISMO ŠKOFOV ZA KONEC EPIDEMIJE IN EDINOST V CERKVI

Dragi bratje in sestre,

škofje vas vabimo, da se nam pridružite v molitvi in prošnji, da skupaj premagamo težko krizo epidemije in delitev med nami. Čas koronavirusne bolezni COVID-19 je čas preizkušnje, pa tudi priložnost, da poglobimo svojo vero in zaupanje v Boga. Tako bomo iz krize izšli prečiščeni in utrjeni v veri ter bodo naša občestva kraj živete vere. V nedeljo, 17. oktobra 2021, vesoljna Cerkev pričena si-

nodalno pot preverjanja življenja po veri v Kristusa. Ta pot se najprej pričena tako na ravni škofij kot tudi na ravni Cerkve v Sloveniji. Omenjena nedelja je priložnost, da po vseh naših občestvih namenimo skupno molitev za prenehanje epidemije v naši domovini in da začutimo, kako smo v tem času vsi ena družina, čeprav z različnimi mišljenji in prepričanji, ter skupaj poklicani, da pokažemo odgovornost in sodelovanje.

Vaši škofje

DOGODKI PRED NAMI

Še naprej je potreben pogoj za udeležbo pri vseh dejavnostih in svetih mašah za vse starejše od 15 let, da ste zdravi in da izpolnjujete pogoj PCT: preboleli, cepljeni ali testirani. Potrdilo o tem morate prinašati s seboj.

- **31. 10. – Dan reformacije in 31. nedelja med letom.** Prestavimo ure. Svete maše bodo na Kureščku v zimskem času ob 15h.
- **1. 11. – Vsi sveti.** Svete maše bodo po prazničnem razporedu. Popoldne bo sveta maša v župnijski cerkvi tudi ob 14h. Po tej maši sledi sprevod na pokopališče na Igu, kjer bodo še molitve za pokojne.
 - Molitve na pokopališču na Golem bodo po sveti maši ob 9.30.
 - Na Kureščku bodo ob 14.30 molitve na pokopališču, ob 13h pa sveta maša v cerkvi Kraljice miru.
 - Skupna molitev rožnih vencev bo na Igu ob 17h.
- **2. 11. – Vernih duš dan.** Svete maša bodo na več krajih:
 - 7.00 – sveta maša na pokopališču na Igu
 - 8.00 – sveta maša v župnijski cerkvi na Igu
 - 17.00 – sveta maša na Pijavi Gorici
 - 18.00 – sveta maša v Mateni
 - 18.30 – sveta maša na Igu
 - 19.00 – sveta maša na Golem
- **4. 11. – Prvi četrtek v mesecu** je posvečen molitvi za duhovne poklice. Zato tudi zjutraj ob 7h darujemo sveto mašo za duhovne poklice.
- **5. 11. – Prvi petek v mesecu.** Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer bomo na Igu pol ure pred mašo molili pred Najsvetejšim in obnovili posvetitev Jezusovemu srcu.
- **6. 11. – Zjutraj na Igu od 7.30** molimo premišljevalni rožni venec in obnovimo posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu. Pobožnost prve sobote bo tudi na Kureščku, kjer bo molitev ob 9h in ob 10h sveta maša. Priložnost bo za sveto spoved.
- **6. 11. – Sveti Lenart** zavetnik cerkve na Gornjem Igu.

- **7. 11. – Zahvalna nedelja.** Ob 10h otroška maša na Igu. Ob 11h žegnjanje na Gornjem Igu.
- **11. 11. – Sveti Martin, zavetnik Ižanske župnije.** Na četrtek pred Martinovo nedeljo bomo obhajali sveto mašo za vse starejše ob 17h v župnijski cerkvi na Igu. Pri maši bomo posebej nagovorili starejše. Priložnost bo tudi za prejem bolniškega maziljenja. Upamo, da bodo epidemološki pogoji omogočali tudi srečanje za vse starejše v župnišču.
- **12. 11. – Petek pred Martinovo nedeljo je namenjen mladim.** Mladi vabljeni k sveti maši ob 18.30. Po maši bo srečanje za mlade v župnišču.
- **13. 11. – Dan celodnevnega češčenja** v župniji Ig. Začetek češčenja s sveto mašo bo ob 8h. Sklep češčenja bo ob 17h združen s srečanjem zakonskih jubilarov.

Razpored češčenja:

- 8.00 - sveta maša - začetek češčenja
- 9.00–10.00 -
- 10.00–10.30 - veroučenci 1.-3. razreda
- 10.30–11.00 - veroučenci 4.-6. razreda
- 11.00–11.30 - veroučenci 7.-9. razreda
- 11.30–12.00 - duhovniki
- 12.00–13.00 - zakonska skupina
- 13.00–14.00 - molitev v tišini
- 14.00–15.00 - pevci
- 15.00–16.00 - molitvena skupina
- 16.00–16.45 - zakonski jubilarntje
- 16.30 - spovedovanje

- 16.45 - slovesne litanije
- 17.00 - sklep celodnevnega češčenja s sveto mašo in srečanjem zakonskih jubilarov

- **14. 11. – Martinova nedelja.** Sveto mašo ob 10h bo vodil naš nekdanji kaplan, sedaj dekan Teološke fakultete v Ljubljani, dr. Janez Vodičar.
- **14. 11. – Gala koncert radia Ognjišče** ob 15h in 19h v Cankarjevem domu.
- **18. 11. – Obletnica posvetitve bazilik Petra in Pavla.**
- **21. 11. – Nedelja Jezusa Kristusa Kralja vesoljstva.** To je zadnja nedelja v Cerkvem letu. To nedeljo bo ob 10h na Igu otroška maša.
- **22. 11. – Sveta Cecilija,** devica in mučenka, zavetnica cerkvenih pevcev. Zvečer vabljeni vsi pevci k sveti maši ob 18.30 na Igu.

- **23. 11.** – **Sveti Klemen**, papež, mučenec. Ta dan je tradicionalna sveta maša ob 18h v Iški.
- **24. 11.** – **Sveti Andrej Dung Lac** in drugi vietnamski mučenci.
- **25. 11.** – **Sveta Katarina Aleksandrijska**, devica in mučenka.
- **27. 11.** – **Marija s čudodelno svetinjo.**
- **28. 11.** – **1. adventna nedelja.** Začnemo novo Cerkveno leto, sedaj bo to leto C. Goduje Katarina Laboure.
- **30. 11.** – **Sveti Andrej**, apostol.
- **3. 12.** – **Sveti Frančišek Ksaverij**, redovnik, zavetnik misijonov in misijonarjev.
- **4. 12.** – **Sveta Barbara**, mučenka.
- **5. 12.** – **2. adventna nedelja.** Na Igu bo ob 10h otroška sveta maša.
- **6. 12.** – **Sveti Miklavž**, škof in dobrotnik.

DRUŽINSKA PRATIKA

Mohorjeva družba Celje vsako leto izda Družinsko pratiko.

Družinska pratika je dobrodošla spremljevalka skozi vse leto. Poleg raznovrstnih podatkov za vsak dan posebej ponuja drobce lepega branja, ki pobožajo dušo, in zvrhan koš koristnih napotkov, ki olajšajo opravila, okrepijo zdravje in polepšajo domače okolje. Družinska pratika je tista drobna knjižica, ki kot zvesta prijateljica ostaja z nami v vseh letnih časih in vsakega družinskega člana nagovarja na svoj način.

Pratiko lahko dobite tudi v župnijski pisarni na Igu ali na Mohorjevi družbi v Celju za 6.30€.

MARIJANSKI KOLEDAR

Letošnji Marijanski koledar je res Marijanski, saj postavlja pred nas 12 Marijinih podob. Najbolj znane in ljube so nam Marijine upodobitve na Rakovniku, Sveti Gori nad Gorico, Zaplazu, Petrovčah, Ptujski Gori, Turnišču, Trsatu, Strunjanu, Brezjah, Lujanu v Argentini, Višarjah in pri Gospe Sveti na Koroškem. Vse te podobe je natisnil in z živimi barvami predstavil slikar Juan Juvančič. Juan Juvančič je iz Argentine, zdaj živi v Sloveniji. Je grafični oblikovalec, riše tudi risanke, stripe in slikanice, sedaj pa je pred nami njegov Marijanski koledar.

Koledar je na razpolago za 2.50€.

ŽPS – ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

V nedeljo, 26.9.2021, je potekalo predlaganje članov novega ŽPS. Takrat ste oddali svoje glasovnice in predlagali po 6 župljanov v svet, ki skupaj z duhovniki načrtuje pastoralno delo v župniji. Hvala za oddane glasove in predloge.

Načeloma bo sedaj samo en ŽPS iz vseh oltarnih občestev. Nekateri člani morajo še podati svoje strinjanje za sodelovanje. Zato bomo njihova imena objavili prihodnji mesec.

URADNE URE V ŽUPNIJI IG: DUHOVNIKA DOBITE TUDI POVSAKI SVETI MAŠI

- ponedeljek od 8h do 9h
 - sreda od 17h do 17.45
 - četrtek od 8h do 9h
 - petek od 16h do 17h
- telefon – župnijska pisarna 01/420 25 50
župnik Janez Avsenik – GSM 040/789 435
kaplan Tadej Ložar – GSM 041/722 457
dhp. Anton Košir – 040/263 547

Župnija sv. Martina, Ig, Troštova 12, 1292 Ig,
telefon 01/420 2550, D.Š.: 44520751
zupnija.ig@rkcs.si
zupnija-ig.rkc.si

